

lesarabrøv

Næstu ferð skuldseta tey okkum helst fyri at vera mannaátarar

Hvørja ferð vit drepa ein hval verða 167 dripnir aðrastaðni

Nú var so aftur ein av hesum sokallaðu umhvørvisverndarfelagsskapunum her og segði okkum, hvussu vit eiga at leggja okkara tilveru tilrættis.

Okkara tilvera er ikki sum teirra, tí er hon skeiv! so einfalt er nú einaferð tað.

Størsti vandin við hesum felagsskapum er teirra tørvandi vitan. T.d. tykist hesin maður, sum var her, halda, at Føroyar var ein oyggj. Samtíðis er teirra sterkasta vörn tað, at fjøldin veit enn minni, tí er lætt at fáa fjøldina at hugsa og gera júst tað, sum tey vilja hava hana at hugsa og gera.

Hesin nýggi felagsskapur hevði ikki nogv nýtt at siga. Har var bert tað vanligu, so sum tað at okkum ikki nýtist at drepa grind, tí vit eru so rik, so rik. Vit drepa bert grind til stutt-leika, o.s.fr. o.s.fr.

Okkurt nýtt var tó hesaferð. Nú er tað knappliga ikki ber tað, at vit drepa grindina, sum er galið, nei, nú er tað Gud hjálpi mær eisini skeivt, ella tað mest ræðuliga, at vit eisini eta hana!!

Um tað ikki verður hesin, so verður tað tann næsti bólkurin, sum fer at skuldseta okkum fyri at vera mannaátarar!

Annars hevur tað júst verið tað, at vit ikki tóku alt upp, sum hevur verið til størsta forargils fyri hesar bólkur.

Rætt mundi hesin maðurin hava, tá hann segði, at herferðin móti okkum ongantið fer at steðga, tí tá eitt, tey krevja, er fingið í «rætt lag», finna tey uppá okkurt annað. Eg ivist ikki í, at tað ringasta, sum kundi hent teimum var, um vit veruliga góvust at drepa grind, tí so var onki at finna uppá, uttan at visa gamlar myndir og siga fólki, at vit framvegis drepa grind. Og soleiðis fáa meiri pening til vega.

Tað er ongín ivi um, at hesin nýggi bólkur hevur frætt um EIA og tað, tey gjørd, tá tann bólkurin var nýggjur. EIA var

púra ókendur bólkur, til tey gjørd, ta tiltiknu «happening» í Vestmannagrindini á sinni, og ein myndatakar frá BBC «av tilvild» var har. Hesi vilja óivað royna tað sama og soleiðis fáa eina rúgvu av «góðum» myndum at senda um allan heim, til fólk, sum ongantið hava sæð ein hval, men eru tó so ómetalliga góð við hvalir! sum hesin maður málbar seg (eg minnst tíverri ikki navn hansara).

Hesi, sum fáa myndir, vita onki um djór. Teirra vitan á hesum øki røkkur ikki longur enn til kettur og hundar, sum í einum stórbýi verða hildin inn á fimtu hædd, ella í besta føri sleppa út í ein garð, sum ofta ikki er størri enn eitt frimerki.

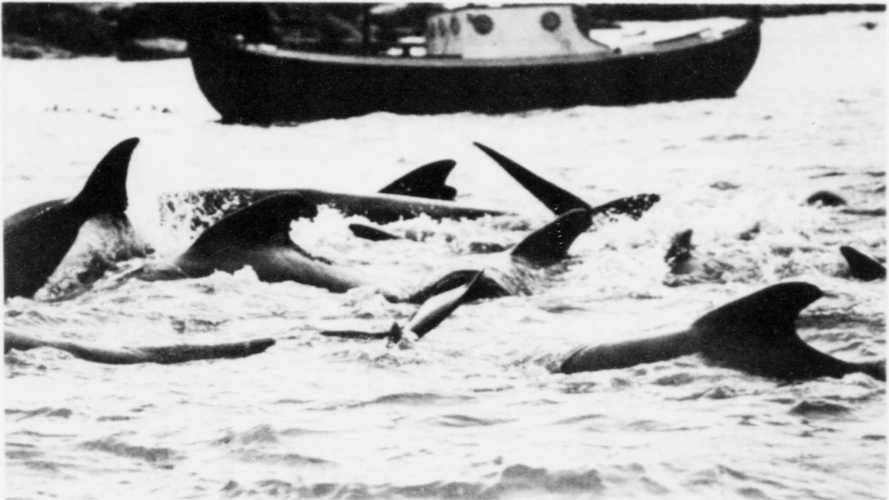
Onkur av hesum fólki hevur kanska verið í einum djóragarði og har stuttleikað sær yvir at siggja hesi neyðar djór, sum púra ósek hava fingið livlangt fongsul, tí tað eru nøkur fólk, sum halda tað vera stuttligt at hyggja at teimum.

At halda djór í djóragerðum er eftir minum tykki tann størsta djórapiñsla, ið hugsast kann.

Tað er at samanbera við itrótt, heldur enn okkara grindadráp.

Rætt er tað, at vit skulu tosa við hesi fólk, tá tey koma henda vegin. Tað vil vera taktiskt óklókt ikki at gera tað.

Men tað er skeivt, at sjálvur løgmaður ger tað. Tað má vera nóg mikið, um ein ella annar tænastrámaður í landsstýrinum tekur móti teimum. Tey skulu ikki halda, at vit eru bangin fyri teimum, tí tað eru vit ikki. Tey eiga tvørturímóti at fáa at vita, at vit nú eru við at vera troytt av teimum, og at landsstýrið hevur annað at gera enn at lurta eftir í hesum døgum, t.d. neyðarráðini frá tí túsundtals skara, sum ikki veit síni livandi ráð, tí tey fáa ikki endarnar at røkka saman, nú funnið er út av, at vit ikki eru heimsins rikastu fólk, men hoyra til

tey fátækastu, um rætt er, sum vit hoyra.

Tey brøv, sum komin eru á borð lógmans, rúgvu væl upp har, men hvussu nóg eru tey í veruleikanum? Eini 1500 havi eg skilt, flestu — ella øll — úr Onglandi, hetta er í hvussu er lítill partur av tí enska fólkinum, sum etur fisk, kanska ongin av hesum brævskrivarum ger tað.

Um hesin felagsskapur veruliga ætlar at hjálpa springarum og grindahvalum, sum tey siga, so var heldur at farið hagar, sum hesir verða dripnir.

Í Japan drepa tey umleið 30.000 springarar og grindahvalir um árið, í Amerika er talið umleið tað sama ella enn meira. Teir 1000-2000 (í mesta lagi), sum vit drepa, munar lítið í mun til hetta.

Eg las onkustaðni, at tað offisiella talið á smáhvali, sum dripnir verða í heiminum, er 150.000 um árið. Um tað offisiella talið er so stórt, so man tað óoffisiella talið vera væl meir, kanska tað dupluta.

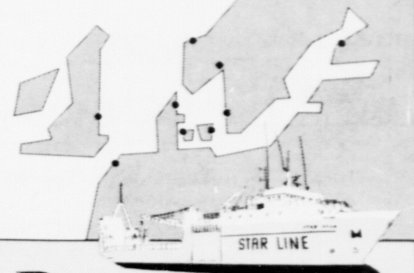
Siga vit, at tað verða dripnir 250.000 hvalir um árið, so er okkara partur ikki stórir. Um hann í meðal er 1500 (sum man vera í meira lagi), svarar hetta til 0,6 prosent, ella hvørja ferð, vit drepa ein

hval, verð 167 dripnir aðrastaðni.

Hetta skuldi sagt øllum, at tað ikki eru vit, sum oyða nakran stovn.

OH.

VIT FERMA
TIL FØROYA

Rúmt og trygt
-STÚTT Í NORRØNUM FARVATNI

HVØRJA VIKU

Vissingen: Mánadag
Middelfart: Mikudag
København: Hósdag
Aalborg: Friggjadag

ADRU HVØRJA VIKU

Grimby: Drømmen
Halmstad

REGLULIGA

Trondheim
Aalesund
Vasa

**STAR
SHIPPING**

POSTSMOGA 103 • FR 110 TÓRSHAVN
TLF. 14980 • TELEX 81215 • TELEFAX 15926

**HITI - VATN
SANITET**

Ring **17693**

ella **87693**

Ragnar Jacobsen

Telefon 17693
Fartelefon 87693
Dj. í Geilsgøtu 31
Tórshavn